

det derpaa, at det er Udvalgets Ønske gennem Thingets Afstemninger at fremkalde en, om jeg saa tør sige, forøget Opmærksomhed, saavel hos Statsrevisionen som hos Regeringen, med Hensyn til en Mængde forskellige Poster; vi mene dermed at opnaae, at der hos Regeringen skulde vindes en vedvarende Bestræbelse efter at fremkalde saa faa Overskriftelser som mulig. Ved vort andet Hovedpunkt formene vi, at det ligger aldeles i Forholdenes Natur, at naar man har calculatoriske Poster, og der med Hensyn til disse finder Overskriftelser Sted, at man da ogsaa bagefter kan oplyse dem nøiagtig saaledes, at man ved en Beregning kan komme til et ordenligt Resultat om, hvorledes disse Overskriftelser ere forandredede. Hvad det tredje Hovedpunkt angaaer, saa er dette efter vor Formening saa naturligt, at det næsten ikke behøver nogen Begrundelse. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til alle tre Hovedpunkter bemærke, at det jo ikke er Noget, som vi strax forlange gennemført, men derimod Noget, som vi formene, at man bør arbejde hen til at realisere efterhaanden.

Oppermann: Med Hensyn til de 3 Hovedpunkter, som Udvalget har opstillet og lagt til Grund for sin Indstilling, maa jeg først og fremmest bemærke, at det vistnok er ønskeligt, at disse Punkter, forsaavidt de vedkomme Statsrevisoratets Virksomhed, bleve bestemt formulerede i et Tillæg til eller ved Forandringer i Instructionen. Jeg troer, at de hidtilværende Statsrevisorer have vilst deres gode Villie til at imødekomme de Ønsker, som her i Thinget ere blevene gjorte gjældende, navnlig kan jeg i den Henseende paaberaabe mig den Beretning, hvis Behandling vi nu begynde, thi den er i formel Henseende ved Udeladelsen af Antegninger og Ministeriernes Besvarelser affattet overensstemmende med den Instrux, der først gjælder for det følgende Aar, skøndt Affattelsen derved ikke er bleven lettere for Statsrevisoratet. Med Hensyn til Indholdet af de enkelte Punkter skulde jeg bede erindret, at i Slutningen af det 1ste Hovedpunkt hedder det: „saaledes at disse Beslutningers paagjældende Beløb, sammenlagte med Finantslovens og Tillægsbevillingernes Sum-

mer, paa det Nærmeste falde sammen med Regnskabet“. Her ere vi inde paa det Ubestemte, og det have vi været inde paa før. Efter som det factist har uddannet sig ved Rigsdagens Voteringer over de foregaaende Statsrevisorerats Beretninger, har det hidtil staaet for Statsrevisoratet, som om det skulde bruge Conduite ved Udøvelsen af sine Forretninger saaledes, at det ikke skulde trætte, hverken Regeringen eller Thinget, ved at fremhæve enhver heel eller halv Stilling med samme Eftertryk som en heel eller halv Million Rigsdaler. Denne Betragtningmaade ligger til Grund for Beretningen for Finantsaaret 1853 til 54 og ogsaa for Beretningen for Finantsaaret 1854—55. Det er naturligtvis ingen videre vanskelig Opgave for Statsrevisoratet, istedetfor i sin Beretning at sige: paa den og den Konto er der en Overskriftelse af saa og saa mange Rigsdaler og Stillinger, hvorom Indstilling ansees ufornøden, saa at sige: som foreslaaes at passeres eller billiges, eller hvad man nu vil kalde det; der er ingen videre Uleilighed forbunden dermed, thi Revisionen har jo strengt at være opmærksom paa alle saadanne Punkter. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være ønskeligt, at der i Instructionen for Statsrevisoratet blev opstillet en udtrykelig og bestemt Grænse, f. Ex. en Procent af vedkommende Special-Contiers Beløb, og for de ganske smaa Summer, hvor 1 Procent af Beløbet maaskee vilde synke for dybt ned, 1 Rd. eller nogle faa Rigsdaler, og sagt: om de Overskriftelser, som falde udenfor denne Grænse, skal Statsrevisoratet gjøre speciel Indstilling, hvorimod det ikke behøver at gjøre en saadan Indstilling om de Overskriftelser, som ikke naae denne Grænse. Statsrevisoratet vilde derved ikke være udelukket fra at gjøre Indstilling om en Overskriftelse, som vel i Realiteten var ubetydelig, men som kunde være knyttet til forskjellige ikke umærkelige Omstændigheder, og naar saa de øvrige smaa Poster, om hvilke Statsrevisoratet havde anseet det ufornødent at gjøre Indstilling, vare udtrykkelig fremhævede i Beretningen, saaledes som jeg troer de have været i den foreliggende Beretning, saa vilde Rigsdagens Udvalg have Leilighed til at drage de Poster frem, om